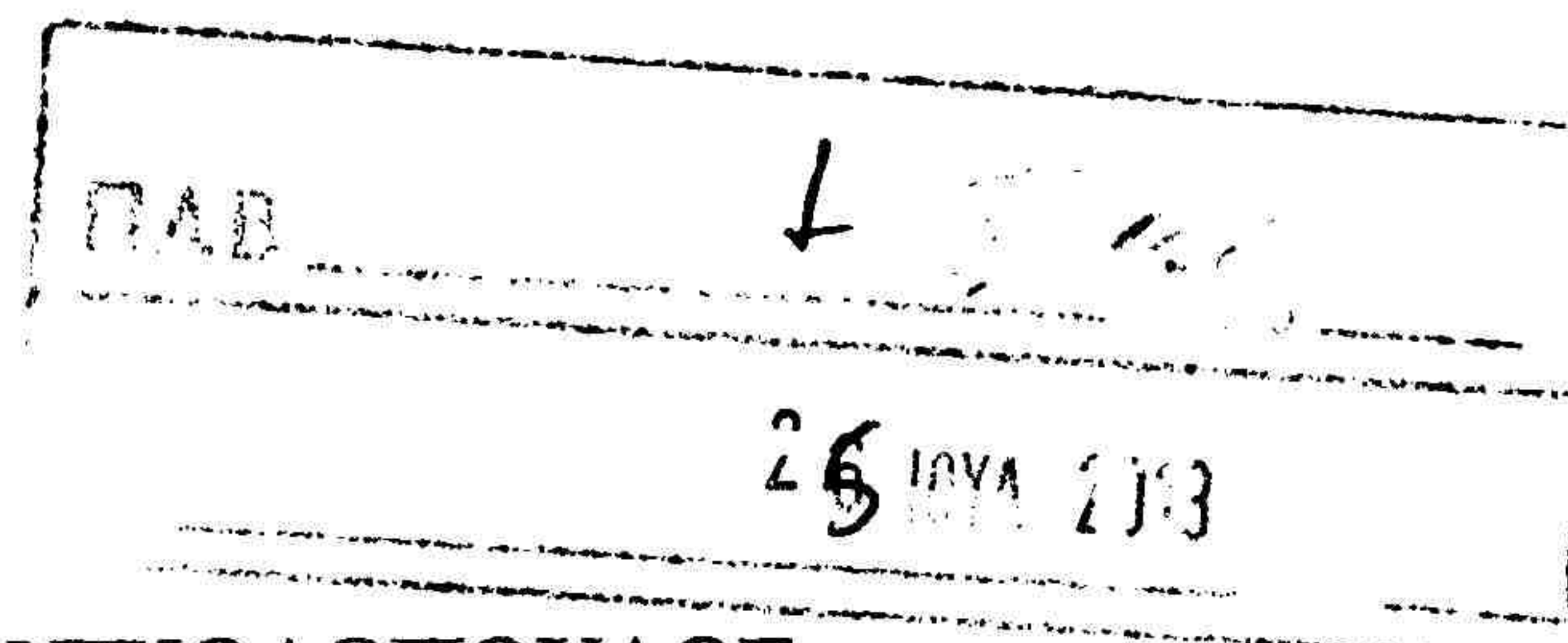

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

- Υγείας
- Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας
- Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
-

Θέμα: «INDERAL: χωρίς αυτό, κάποιοι καρδιοπαθείς πεθαίνουν. Κι όμως.....»

Σχετικά με την από 29-6-2013 επιστολή του Γεώργιου Ανεστόπουλου που αφορά την έλλειψη από τα φαρμακεία του φαρμάκου inderal, που ρυθμίζει την πίεση και το ρυθμό της καρδιάς.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Γεν. Γραμματέας ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ
κόμματος Ελλάδος

Fwd: INDERAL: χωρίς αυτό, κάποιοι καρδιοπαθείς πεθαίνουν. Κι όμως....

From: Νίκος Νικολόπουλος (ninikolopoulos@gmail.com) This sender is in your contact list.

Sent: Saturday, June 29, 2013 1:19:43 PM

To:

anafora

----- Προωθημένο μήνυμα -----

Από: Γεώργιος Ανεστόπουλος <ganesto.deadline@gmail.com>

Ημερομηνία: 28 Ιουνίου 2013 - 10:05 μ.μ.

Θέμα: Fwd: INDERAL: χωρίς αυτό, κάποιοι καρδιοπαθείς πεθαίνουν. Κι όμως....

Προς: "Γιάννης Κουράκος (από ΑΝΕΛ)" <kourakos1@gmail.com>, "Κων/νος Μαρκόπουλος (από ΑΝΕΛ)" <k.markopoulos@parliament.gr>, "Νικολόπουλος Νίκος (από ΝΔ)"

<ninikolopoulos@gmail.com>, "Νίκος Σταυρογιάννης (από ΝΔ)" <nikosstavrogiannis@hotmail.gr>

INDERAL: χωρίς αυτό, κάποιοι καρδιοπαθείς πεθαίνουν. Κι όμως....

γράφει ο Γιώργος Ανεστόπουλος

Πήγε να βγει μερικές φορές στη δημοσιότητα. Άλλες τόσες «θάφτηκε».

Νεκροθάφτης; Ποιός άλλος; (Πέραν των διαφόρων Πολιτειακών Οργάνων) κυρίως τα «επίσημα», τα «Μεγάλα ΜΜΕ».

Οχι πως τα «μικρότερα» και δη τα «διαδικτυακά» (βλ. blogs) πάνε πίσω.

Βλέπεις, αν τα ΜΜΕ δεν αποφασίσουν ν' ασχοληθούν μ' ένα θέμα, αυτό απλά «δεν σηκώνεται». Σιγά μην αποφασίσει η Πολιτεία να δημιουργήσει «Ομάδες Ερεύνης» για τέτοια ζητήματα ώστε να έχει «αποτελέσματα» πριν αναμειχθούν τα ΜΜΕ.

Ο λόγος για τα «φάρμακα».

Φάρμακα που χρειάζονται επείγοντως και τακτικά κάποιοι χρόνιοι ασθενείς συμπολίτες μας και που χωρίς αυτά, «απλά πεθαίνουν».

Φάρμακα που όμως δεν υπάρχουν σε επάρκεια.

Και η εύρεσή τους ανάγεται σε άθλο, μαραθώνιο και γολγοθά κάθε φορά.

Αλλοτε, αυτά τα φάρμακα κοστίζουν χιλιάδες ευρώ.

Οπως των καρκινοπαθών ας πούμε. Και οι φαρμακοποιοί απαντούν τότε πως αδυνατούν να φέρουν ένα κουτί τόσο υψηλής αξίας το οποίο η Πολιτεία θ' αργήσει να τους εξωφλήσει.

Αλλοτε όμως κοστίζουν **μόλις 1,80 ευρώ**.

Οπως το Inderal ας πούμε. Β' αναστολέας που ρυθμίζει την πίεση και το ρυθμό της καρδιάς μιας ιδιαιτέρως μεγάλης ομάδας καρδιοπαθών.

Χωρίς αυτό ο ασθενής αρχίζει να υποφέρει από άστατο ρυθμό – αρρυθμίες - κάτι που συνακόλουθα (αν δεν αντιμετωπιστεί άμεσα και ακαριαία) τον ρίχνει σε επεισόδιο μαρμαρυγής και αν δεν το προλάβει κι αυτό με έκτακτη έγκαιρη περίθαλψη τον περιμένει η ανακοπή και ένας αγωνιώδης φρικτός θάνατος.

Τόσο απλά!

(Ποιός πολιτικός είχε πει πριν κανα χρόνο ότι «βρε δεν πεθαίνουν κιόλας οι άρρωστοι συνταξιούχοι να ξεφορτωθούν λίγο τα ταμεία»;))

Κι όμως, αυτός ο ασθενής, με την αγωνία στην καρδιά του κάθε μέρα (πολλαπλά ενισχυμένη λόγω της εξαθλίωσης από την κρίση και την φτώχεια) γυρνάει τα φαρμακεία πηγαίνοντας από το ένα στο άλλο μπας και βρει το «μαγικό κουτί» που θα τον κρατήσει στη ζωή και την επόμενη εβδομάδα και την επόμενη και την επόμενη.

Κάθε κουτί Inderal των 40mg έχει 30 χάπια. Ο ασθενής του παραδείγματός μας λαμβάνει το ανώτερο όριο, 4 χάπια ημερησίως. Σχεδόν ένα κάθε πέντε ώρες.

Αν τυχόν παραλείψει ένα, στις έξι μόλις ώρες η καρδιά του χτυπάει άστατα και αρχίζουν οι αρρυθμίες.

Οσο παίρνει τα χάπια είναι εντάξει.

Η απάντηση που παίρνει από κάθε φαρμακείο τον τελευταίο χρόνο είναι «δεν το έχω». Και η «έκφραση» των φαρμακοποιών όταν του δίνουν αυτή την απάντηση είναι επιεικώς «περίεργα παγωμένη». Ανήσυχη.

Από κάποιους φαρμακοποιούς έμαθε πως με τα χίλια ζόρια οι αποθήκες τους φέρνουν ένα κουτί, στην σπάνια «καλή περίπτωση» κάθε μέρα. Με τόση ζήτηση όμως, ακόμη κι αυτό το «καλό σενάριο» επ' ουδενί δεν είναι επαρκές.

Ποιός να το πρωτοπάρει;

Προφανώς οι φαρμακοποιοί το «φυλάνε» για κάποιους πελάτες τους.

Ενας τη μια μέρα, άλλος την άλλη. Αναγκάζονται δηλαδή οι φαρμακοποιοί καθημερινά ν' αποφασίσουν «ποιός θα ζήσει και ποιός θα πεθάνει»....

Τόσο απλά...

Κάποιοι ασθενείς, διαπιστώνοντας αυτή την δραματική κατάσταση έλλειψης ένα χρόνο τώρα ανησυχούν για τα χειρότερα και προσπαθούν να κάνουν «απόθεμα». Τρέμοντας για τη ζωή τους.

Ποιός μπορεί να τους κατηγορήσει;

Κάθε κουτί σημαίνει και μια εβδομάδα ζωής.

Κι αν ξαφνικά εξαφανιστεί από την αγορά;

Οι «ενδείξεις» άλλωστε έναν χρόνο τώρα δεν είναι καθόλου μα καθόλου καλές.

Σήμερα δεν βρίσκουν εύκολα το φάρμακο. Τι πιο φυσιολογική εξέλιξη, αύριο να μην το βρίσκουν καθόλου;

Πρέπει να έχουν απόθεμα λοιπόν για τις «δύσκολες εβδομάδες». Βλέπεις η καρδιά «δεν περιμένει».

Οποιος μάλιστα έχει την ατυχία να παίρνει πολλά χάπια ημερησίως την «πάτησε».

Είναι αναγκασμένος να τρέχει από φαρμακείο σε φαρμακείο και να μην το βρίσκει.

Κάθε φορά που στέκεται τυχερός και βρίσκει ένα κουτί αμέσως σκέπτεται:

«άλλη μια εβδομάδα ζωής».

Τόσο απλά.

Όταν ρωτάει τον φαρμακοποιό για το «αυτονόητο», για το αν τουλάχιστον υπάρχει κάποιο υποκατάστατο ίδιας χημικής σύνθεσης, η απάντηση είναι ένα ξερό «ΟΧΙ».

Κι όμως.

Τραβάει ένα χρόνο τώρα αυτή η έλλειψη στην αγορά. Θα έπρεπε να έχει ρυθμιστεί το πρόβλημα από την Πολιτεία.

Να βρεθεί «ποιός φταίει» γι' αυτό και να χτυπηθεί αμείλικτα και παραδειγματικά.

Πόσοι άραγε συμπολίτες μας πέθαναν εξ' αιτίας αυτού του προβλήματος;

Εξ' αιτίας των εγκληματικών πράξεων ορισμένων και των εξίσου εγκληματικών παραλείψεων κάποιων άλλων.

Πόσοι άραγε πρέπει να πεθάνουν ακόμη για ν' ασχοληθεί η Πολιτεία, οι Ιατρικοί και Φαρμακευτικοί Σύλλογοι, τα ΜΜΕ, οι Ενώσεις καταναλωτών και ασθενών;

Τι συμβαίνει λοιπόν;

Γιατί «αποκρύπτεται» συστηματικά αυτή η έλλειψη;

Και γιατί υπάρχει αυτή η έλλειψη;

Δεν παράγεται επαρκώς στην Ελλάδα;

Δεν εισάγεται επαρκώς στην Ελλάδα;

Γίνεται παράνομη και εγκληματική επανεξαγωγή σε άλλες χώρες που πουλιέται ακριβότερα, όπως τόσα άλλα φάρμακα όπως αποδείχτηκε τους τελευταίους μήνες;

Αυτό άραγε δεν είναι έγκλημα;
Γιατί δεν υπήρξε ακόμη εισαγγελέας ν' ασχοληθεί με την
διαδικασία του υπερεπείγοντος μπας και σωθούν κάμποσες
ζωές συμπολιτών μας;
Ο Γενικός Εισαγγελέας Διαφθοράς άραγε θ' ασχοληθεί έστω και
τώρα;
Η μήπως πρέπει να πεθάνουν κάμποσες χιλιάδες συμπολιτών
μας μέχρι ν' αποφασίσουν όλοι οι παραπάνω ν' ασχοληθούν;
Η μήπως θα πρέπει κάποιος απ' αυτούς τους άτυχους
συμπολίτες μας, όταν του τελειώσουν τα χάπια κι αρχίσουν οι
φονικές αρρυθμίες να πάει και να κατασκηνώσει μπροστά στη
Βουλή;
Ετσι, θα δώσει «άφθονο θέαμα» στα σαρκοβόρα ΜΜΕ που
μόνον έτσι προφανώς κινητοποιούνται κι αποφασίζουν ν'
ασχοληθούν μ' ένα θέμα.
Θα είναι ομολογουμένως «ενδιαφέρον θέαμα», ε;

**«Παρακολουθείστε live τι συμβαίνει σ' έναν καρδιοπαθή με
σοβαρή ανεπάρκεια μητροειδούς βαλβίδας που
αντιμετωπίζει αρρυθμίες χωρίς το φάρμακό του. Δείτε τον σε
αποκλειστικότητα, συνδεδεμένο με τα μηχανήματα του τάδε
συνεργάτη καρδιολόγου μας, βήμα βήμα πως φτάνει στον
αγωνιώδη θάνατο μέσα από μια οδυνηρή σταδιακή
ανακοπή»....**

Κι αυτό το λένε «Δημοσιογραφία».
Περιμένουν να πεθάνει με «θεαματικό τρόπο» κάποιος για ν'
ασχοληθούν.
Οχι κύριοι των ΜΜΕ.
Εχουν δίκηο όσοι λένε πως:

«ΟΛΟΙ ΙΔΙΟΙ ΕΙΣΤΕ»....

Ελκεστε μόνον από το ΑΙΜΑ, τον ΕΜΦΑΝΗ, ΦΑΝΤΑΙΖΙ,
ΒΡΟΝΤΩΔΗ, ΘΕΑΜΑΤΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ...

Αδιαφορείτε για τον αφανή, διακριτικό, αγωνιώδη, καθημερινό θάνατο συμπολιτών μας όπως ο παραπάνω.

Ο οποίος συν τοις άλλοις είναι άνεργος και ανασφάλιστος.

Πρώην μικροέμπορος βλέπεις.

Κι αυτοί δεν έχουν δικαιώματα σ' αυτόν τον τόπο.

Συνεπώς, δεν έχει και την οικονομική δυνατότητα να επανεξεταστεί μήπως και αλλάξει το φάρμακό του, καθώς αυτό θα σήμαινε πλήρη, λεπτομερή, χρονοβόρο, επιστάμενο και κοστοβόρο έλεγχο κι αυτός δεν αντέχει το οικονομικό κόστος ούτε κατά διάνοια.

Για την ακρίβεια, έχει τρία χρόνια να επισκεφτεί τον καρδιολόγο του για τους ίδιους οικονομικούς λόγους.

Χώρια που φάρμακο που κάνει καλή δουλειά, απλά δεν το «αλλάζεις».

Υπάρχει βεβαίως και η «άλλη η λύση» για ν' αποφασίσουν ν' ασχοληθούν όλοι οι κύριοι παραπάνω.

Ο ασθενής μας, μόλις του τελειώσουν τα χάπια και του απομείνουν λίγες ώρες ή μέρες (άγνωστο) ζωής, να πάρει ένα πιστόλι και να πάει στον αγύριστο παίρνοντας και κάποιους ακόμη μαζί του.

Οποιον τύχει από τους «αρμόδιους/αναρμόδιους /υπεύθυνους» αυτής της κατάστασης να είναι ο πιο «βολικός στόχος».

Φαντάζομαι όμως μετά από κάτι τέτοιο οι πάντες θ' αποφάσιζαν ν' ασχοληθούν με έναν πολλαπλό φόνο/έμμεση αυτοκτονία.

Θα σώζονταν χιλιάδες ζωές ασθενών επειδή κάποιος αποφάσισε να γίνει «τρομοκράτης» (έτσι δεν θα έλεγαν κατόπιν Πολιτεία και ΜΜΕ;) για να πείσει κάποιες «ελίτ εξουσίας» ν' ασχοληθούν επιτέλους με κάτι που «σκοτώνει πολίτες».

Και όντως θ' ασχολούνταν κατόπιν.

Αυτό βεβαίως θα ορίζονταν ως «Πράξη Τρομοκρατίας» ποινικά κολάσιμη.

Και τι έχουν κάνει τάχα οι «αρμόδιοι/αναρμόδιοι» για ν' αποφευχθεί μια τέτοια εξέλιξη;

Κατέστησαν ως εξίσου εγκληματικό κι εξίσου ποινικά κολάσιμο το όλο παραπάνω σκηνικό;

Πολύ απλά ΟΧΙ. Απλά κάνουν όλοι πως δεν υπάρχει το θέμα....

Οπως και θα συνεχίσουν θρασύτατα να κάνουν ακόμη και μετά απ' αυτή τη δημοσίευση.

Ακόμη και η συντριπτική πλειοψηφία των bloggers....ένθεν κι ένθεν...

Γιώργος Ανεστόπουλος

<http://aegeanhawk.blogspot.gr/2013/06/inderal.html>

--

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας

<http://nikosnikolopoulos.gr/>

Follow @NikNikolopoulos on Twitter

Twitter